

## Andělské vlasy

Den se nachýlil ke konci, když do pokoje faraóna Thutmose III, vstoupil šéf jeho ochranky, uklonil se a se stěží potlačovaným vzrušením, řekl:

„Ó, náš nejvyšší! Bohové nás opět navštívili, na obloze se pohybuje ohnivý vůz! Vaši sluhové jsou ustrašeni...“

Faraón pozvedl obočí, odstrčil mapu, na které plánoval nadcházející pochod své armády a rychlým krokem odešel na balkon paláce, v doprovodu svého strážce. Na nádvoří se shromáždilo mnoho poddaných a šlechticů a všichni se překvapeně dívali na oblohu. Davem běžel tichý nadšený obdiv a mnoho rukou ukazovalo k pyramidám.

Faraón zvedl hlavu a rukama sevřel zábradlí balkonu, až mu prsty zbělely. Přes poušť pomalu letěl velký kruhový kotouč, jako zářící štít bojovníků, sluneční paprsky se leskly na jeho povrchu a samotný disk pak vydával jasné světlo.

„Opravdu mi dává Ra nějaké znamení?“ myslel si s obavami Thutmose a přemýšlel o nadcházející bitvě. „Kněží správně viděli budoucnost, budeme mít štěstí!“

Poddaní, viděli faraóna, jak se klidně dívá na úžasnou nebeskou událost a nadšeně to přivítali. První strach z neobvyklého vidění přešel a nyní se zájmem sledovali jasný disk, pokračující ve svém pomalém pohybu, směrem k obzoru...

O několik dní později viděla armáda Thutmose při pochodu pouští, znovu podivné disky, nyní jich však bylo mnoho. Jak faraón předpovídal, znamenaly vítězství. Přeletěly několikrát nad vojskem, zářící jako zlato ve slunečních paprscích a pak nebeské vozy zmizely v oblacích. O několik minut později, začaly s oblohy padat dlouhá průsvitná vlákna, podobná vlasům. Vojáci se je snažili chytat rukama, ale ‚vlasy‘ se rychle rozplývaly v dlaních a vypařovaly se beze stopy. Thutmose nařídil svému kronikáři zaznamenat vše, co viděl, na svitky papyru...

Zápis o těchto podivných událostech je uložen ve sbírce ředitele oddělení Egypta ve Vatikánském muzeu:

„Ve dvacátém druhém roce, třetí měsíc zimy, v 6 hodin ráno písaři Domu života viděli na obloze pohybující se ohnivý kruh. Jeho rozměry byly loket na délku a loket na šířku. Poklonili se a oznámili to faraónovi, který přemýšlel nad touto událostí. Po několika dnech bylo těchto objektů na obloze mnoho a svítily jasněji, než Slunce. Faraón se na ně díval společně se svým vojskem. K večeru ohnivý kruhy vystoupaly výše a odletěly na jih... Z nebe padala jakási tékavá látka ...Nebylo to nic pozemského... Faraón nechal zapálit bohům kadidlo a přikázal zaznamenat příběh do análů Domu života.“

Možná, že toto je první zmínka o tomto zvláštním fenoménu, který se později stal známý, jako „andělské vlasy.“ Neobvyklou vláknitou substancí, padající z nebe po přeletu létajících vozů, světelných disků, viman a později UFO, opakovaně viděli lidé z různých zemí, kontinentů a doby. V současnosti jsme si „andělských vlasů“ začali všimnout kvůli chemtrails, ale o tom až později.

Zatím nejsme schopni vysvětlit původ a vzhled průhledných vláken racionálním způsobem, lidé ve středověku věřili, že andělé plující po obloze, ztrácejí své vlasy. Od tohoto vznikl název této substance - andělské vlasy.

V roce 1741 v několika anglických městech zaznamenalo mnoho svědků pád jakýchsi lupínků nebo kousků čehosi, šířky asi jednoho palce a délky asi pět nebo šest palců. 16. listopadu 1857 v Charlestonu (USA) padalo místo deště množství podivné látky s nepříjemným zápachem. Tento jev byl doprovázen objevením se záhadných svítících objektů obrovských rozměrů, na noční obloze .

K jednomu z nejpodivnějších pozorování ve velkém měřítku došlo v roce 1881 v Milwaukee. Očití svědkové hovoří o tom, jak se obloha zatáhla celými listy z andělských vlasů. V důsledku této události se objevil tento popis v časopise „Scientific American“:

„Na konci října, lidé v Milwaukee (Wisconsin) a sousedních městech byli velmi překvapeni, když viděli padat z oblohy pavučiny. Zdálo se, že padají z velké výšky. V Green Bay se stalo totéž, pavučiny se snášely do zálivu, jejich velikost se pohybovala od 18 metrů délky až po malé fragmenty, kam až oko dohlédlo, byly ve vzduchu vidět. Pozorovali jsme pád takové sítě ve Vesburgu a Fort Howardu, Sheboyganu a Ozauku. Na některých místech pavučiny padaly tak hustě, že dráždily oči. Ve všech případech to byla bílá a pevná vlákna. Bylo divné, že nikdo z přítomných nepsal ve zprávách nic o přítomnosti pavouků.“



Dne 20. září 1892 entomolog George Marx osobně pozoroval v Gainesville (Florida) dopad obrovského množství ‚andělských vlasů‘, jak později napsal ve své zprávě:

„Poprvé jsem si pavučin všiml ráno. Vznášely se v ovzduší a padaly z mraků. Vím o lidech, kteří žijí ve vzdálenosti méně než 16 kilometrů od sebe a všichni viděli to samé. Občas to padalo v dlouhých pásech jako pavučina, v délce až 3000 metrů a skládalo se to do hromad... Lidé viděli obrovské létající listy, které přinášel déšť a vypadaly jako velké, čistě bílé pavučiny, někdy až 50 metrů dlouhé. Na mnoha místech obalily celé stromy. V blízkosti malého potůčku, asi 100 metrů od domu, se roztáhla obrovská pavučina, jinde se stáčely do koulí.“

Jedna hospodyně ze Západní Virginie, která bydlela v blízkosti Romney řekla, že tato záhadná substance jí spadla na střechu její farmy: „Včera večer, dne 19. září, kolem 19 hodin, jsem slyšela hlasitý bzučivý zvuk, jako když odlétá velké letadlo. Vyšla jsem ven, abych viděla, co to letí, ale nic jsem neviděla. Zvuk trval asi hodinu. Druhý den ráno - 20. září, když jsem vyšla ven, moje nádvoří bylo poseto touto látkou, připomínající pavučinu. Nevím, jak to přesně popsat, ale vypadalo to jako pavučinová vlákna. Okamžitě jsem popadla kameru a udělala asi tucet snímků. Pak jsem poslala manžela do města, aby koupil gumové rukavice,

takže jsme byli schopni odebrat vzorky této látky. Na cestě viděl několik pozemků s touto věcí, ale nebylo jí tak mnoho, jako na mém dvoře... Šla jsem do města, do provozovny ‚Fotografie za hodinu‘, kde jsem dostala obrázky. Bydlím zde v blízkosti Romney již šest let, ale nikdy jsem nic takového neviděla.“

10. února 1978 nedaleko města Oamaru, na pobřeží Nového Zélandu, dvě hodiny padala lepkavá vlákna. Byla podstatně tenčí než pavučina, ale přesto byla jasně viditelná na slunci, na pozadí bleděmodré jasné oblohy.

20. července 2005 padala z mraků v okolí West Guilfordu, ve státě Vermont:

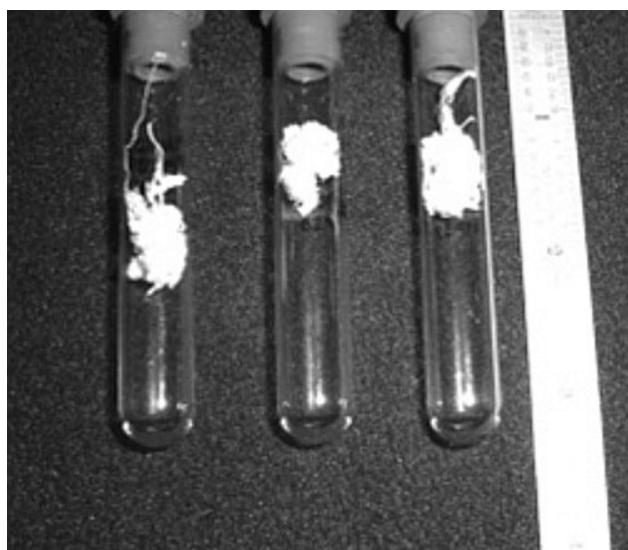
„Přijel jsem z Falmouthu do Richmondu, kde žije můj bratr,“ řekl David Shröder. „Bratr mi řekl, že viděl velmi zvláštní skupinu mraků, na obloze nad jižní částí Vermontu, mezi Southlandem a West Guilfordem. Bylo kolem poledne, mezi 12. a 14. hodinou. Řekl, že mraky byly asi 30 mil od místa, kde byl. Pouhým zrakem viděl podivné, jakoby zářící prameny vlasů, padající ze tří samostatných mraků. Nebylo to podobné ničemu, co viděl předtím. Byla tam vrstva mlhy, i přes jasné počasí, mraky byly přímo na jejím vzdáleném konci. Byl tímto jevem ohromen a litoval, že neměl fotoaparát, aby to všechno zachytil. Podivné nitě podobné plamenům klesaly jen pár minut.“

Jak bylo oznámeno v srpnu 1998, britské společnosti pro výzkum UFO, 60-letý Junis Stenfield s dcerou poté, co viděli UFO v severním Walesu, spatřili na zemi tajemnou pavučinu. Doreen Mozelik před tím viděla „asi dvacet stříbrných věcíček na nebi.“

V rozhovoru pro portál Vesti.az, se novinář Hamid Hamidov ptal šéfa Mezinárodního výzkumného sdružení „Kosmopoisk“ - ruského spisovatele a odborníka v oboru kosmonautiky Vadima Černobrova na neobvyklé objevy, učiněných sdružením „Kosmopoisk,“ v Ázerbájdžánu.

Vadim Alexandrovič řekl:

„Jedním z unikátních nálezů v Ázerbájdžánu jsou, jak mohu říci, takzvané ‚andělské vlasy‘. Byly nalezeny ve naší zemi v 90. letech. Jedná se o mikroskopické produkty, které sestávají z kovů vzácných zemin. Navenek vypadají jako velmi tenké hliníkové dráty. Při pohledu pod mikroskopem, můžete vidět, že jsou několikrát tenčí, než lidský vlas. Proto používáme jméno ‚vlasy‘. Proč andělské? To je jejich historický název. Pravděpodobně jsou výsledkem přeletu UFO. Když lidé v dávných dobách viděli mimozemšťany navštěvující Zemi, považovali je za anděly. Na místě jejich návštěvy pak lidé našli takové ‚vlasy‘. Je velmi obtížné je najít, protože jsou velmi tenké. Ale někdy je lidé našli a uchovali. V Ázerbájdžánu nám špetku vlasů dali pastýři z vesnice Maraza.“







Při analýze těchto chloupků vzniklo mnoho zajímavých otázek. Zkoumaly je četné laboratoře a obecný verdikt zní: „Je to technologie, která je ve srovnání s naší o mnoho let pokročilejší. Zdůrazňuji, že vlasy jsme získali již v 90. letech minulého století, kdy ještě neexistovalo slovo „nanotechnologie“. Nyní stále ještě nemáme nanotechnologické výrobky ve větším množství. Takže v 90. letech 20. století jsme zásluhou pastýřů z Marazy měli v našich rukou nanotechnologické produkty. Technologové, kterým jsme vlasy ukázali, jen pokrčili rameny a řekli, že neznají technologii, kterou by to bylo možné provést.“

První důkladná analýza neobvyklé látky byla provedena v roce 1954, když si 27. října 1954 Gennaro Luchetti a Pietro Lastrucci všimli na náměstí svatého Marka v Benátkách, dvou létajících „světelných vřeten“, které zanechávaly za sebou ohnivé stopy. Objekty letěly směrem k Florencii. V té době, tam byl na jednom stadionu fotbalový zápas. Ten musel být přerušeno, když více než 10.000 diváků, hráči, soudci a policisté spatřili na obloze tyto neobvyklé předměty. V prvních devíti minutách, tato dvojice UFO třikrát proletěla nad městem a potom nad fotbalovým hřištěm vypouštěla neobvyklá vlákna, vypadající jako vlasy. Látka se rozpouštěla v rukách, avšak jeden z očitých svědků, student Alfredo Jacopozzi je chytil a uschoval v uzavřeném plastovém sáčku. Brzy byl materiál předán na Analýzu profesorovi Giovanni Canerrimu z Florentské univerzity.

Analýza ukázala, že:… „vláknitý materiál má značnou odolnost vůči tahu a kroucení. Je-li vystaven teple, tak tmavne a rozpouští se na průhledný sediment. Jeho analýza prokázala obsah boru, křemíku, vápníku a hořčíku. Hypoteticky, by tato látka mohla být něco jako boro-křemíkové sklo.“

Většina studií byla přísně tajná, jak by bylo možné říct. V roce 1967 předal Sovětský Svaz vzorky vláken na Nový Zéland. Bylo jich méně jak desetina krychlového centimetru. Nicméně fyzikální radiometrickou analýzou došel Leonid Kiričenko k závěru, že tato látka je složena s jemných jednotlivých vláken, s tloušťkou menší než 0,1 mikronu. Převážná část vláken se zaplete do shluků nebo jakési „příze“ o tloušťce 20 mikronů. Vlákna jsou bílá a průsvitná. Analyzovaný materiál není podobný žádnému známému výrobku.

Akademik Petrijanov-Sokolov, který shrnul všechny studie, řekl: „Vzorek, který je předmětem našeho zájmu, vypadá jako velmi jemná vláknina a sotva je to nějaká přírodní sloučenina.“



Jeden z účastníků internetového fóra, věnovaného diskusi o andělských vlasech Jan Lukáš se domnívá, že tento jev je způsoben obvyklými přírodními jevy: „Další zoologické vysvětlení původu ‚andělských vlasů‘ může být pavučina hromadně vyráběná larvami některých mūr. Zaregistroval jsem příklad v Perthshire ve Skotsku, že larvy jedné mūry pokryly svými pavučinami listy mnoha stromů. Nicméně na základě analýzy některých vzorků andělských vlasů se ukázalo, že nejsou biologického původu. V těchto případech bych



navrhoval, že to jsou dlouhá vlákna prachových částic, které jsou elektrostaticky přidružené, jak k tomu může dojít například v teplých dnech. Je třeba připomenout, že někteří ze svědků tohoto jevu říkají, že když se snažili dotknout andělských vlasů, tak pocítili elektrický výboj. Je také možné, že původ andělských vlasů je spojen s plazmovými jevy, které, jak se uvádí v nedávných zprávách, se podílejí na vzniku kulového blesku.“

*(Pozn. překl. – tato vysvětlení považují za absurdní.)*

Výzkumník anomálních jevů Karl Shukur je ve svých prohlášeních opatrnější a zastává pavoučí verzi výskytu andělských vlasů: „Jejich vzhled je obvykle spojován s prudkými sezónními výkyvy teplot, a to se děje nejčastěji na podzim. K tomu obvykle dochází za suchého počasí, které vystřídá bláto a deštivo. Nejznámější případ nastal v roce 1881 v Milwaukee a Green Bay, ve státě Wisconsin, kde se obloha pokryla celými listy andělských vlasů, jak později vysvětlil časopis „Scientific American“ v článku s názvem „Padající pavučiny.“

Kupodivu, jsem našel zřejmou souvislost mezi chemtrails a andělskými vlasy. V roce 2001 jsem obdržel dopis z Žirinovky od nezaujatého pozorovatele, který si říkal Vasilij:

„Díval jsem se 12. 9. 2001 na takovýto jev. Od dopoledních hodin až do 14 - 15 hodin odpoledne létalo na východní straně oblohy letadlo, za kterým se po krátké chvílce objevily bílé stopy, které se postupně rozšiřovaly a po dlouhou dobu nemizely. Letoun se otočil a letěl v opačném směru a vypouštěl přesně stejné nemizící stopy. Tyto stopy se hromadily a měnily se na stratosférické mraky. Přemýšlel jsem, proč se emise z letadla na obloze udržují tak dlouho (téměř celý den až do večera, jsem viděl bílé stratosférické mraky na východní straně oblohy), ačkoli letadlo odletělo již v časných odpoledních hodinách.

Zatím jsem neměl tušení, že letadlo něco sprejovalo. Stalo se to den po teroristických útocích na USA a všemi agenturami bylo oznámeno v rádiu i televizi, že armády jsou v nejvyšší pohotovosti. Bydlím v severní části Volgogradského regionu v Žirinovsku, ne příliš daleko od Čečenska. Proto jsem si myslel, že tyto lety souvisí se zvýšenou ostrahou. Po pár dnech došlo k padání vláken neobvyklého druhu. Vlákna vytvořila hustou pavučinu neobvykle velkou. Byla vidět prakticky všude - na polích, v lesích, ve vesnicích. Žertoval jsem s přáteli: „Soudě podle pavučin, tak pavouk byl asi o mé výšce a velikosti!“

Teď jsem pochopil, s pomocí vašeho vysílání, co to bylo za ‚pavouka‘ a jaké velikostí! Myslím, že na důsledky nebudeme dlouho čekat!



Přeji Vám vše nejlepší!  
Nashledanou!  
S úctou Vasilij

Autor - Nikolaj Subbotin, ředitel RUFORS.  
<http://www.rufors.ru/news/unknown/125-volosy-angela>

Překlad: Jan Pavlík, 7. 5. 2017 (Ilustrace převzaty z Google po zadání hesla ‚andělské vlasy‘)